

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	1Sžr/66/2013
Identifikačné číslo spisu:	4009200945
Dátum vydania rozhodnutia:	10.12.2013
Meno a priezvisko:	JUDr., Ing. Miroslav Gavalec
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2013:4009200945.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací v senáte zloženom z predsedu senátu Ing. JUDr. Miroslava Gavalca PhD. a členov senátu JUDr. Igora Belka a JUDr. Eleny Berthotyovej PhD. v právnej veci žalobcu: Krajský prokurátor v Nitre, s doručovacou adresou Krajská prokuratúra Nitra, Damborského č. 1, Nitra, za účasti vedľajšieho účastníka konania: Ing. E. E., G., D., proti žalovanému: Okresný úrad Nitra (pôv. Krajský lesný úrad v Nitre), so sídlom Štefánikova č. 69, Nitra, za účasti:

- 1/ LESY Slovenskej republiky, štátny podnik, so sídlom Námestie SNP č. 8, Banská Bystrica, IČO: 36 038 351,
- 2/ Slovenský pozemkový fond, so sídlom Búdková 36, Bratislava, IČO: 17 335 345,
- 3/ Poľovnícke združenie Mesiac Kameň, č. 00 178 144 089, Stummerova č. 2780, 955 01 Topoľčany, zast. JUDr. Jánom Falisom, advokátom, so sídlom advokátskej kancelárie Lermontovova č. 14, 811 05 Bratislava,
- 4/ Združenie bývalých urbárikov Solčany, zast. Ing. E. E., G. D.,
- 5/ LESY Slovenskej republiky, štátny podnik, OZ Topoľčianky, Parková 7, Topoľčianky, IČO: 36 038 351,
- 6/ C. G., T., G., štátna občianka Slovenskej republiky,
- 7/ Združenie bývalých urbárikov Solčany, zast. Ing. E. E., G. D.,
- 8/ Pasienskove spoločenstvo Krnča, zast. R. Y., T.9/ Urbár, spoločenstvo majiteľov lesných pozemkov, PS, zast. R. Y., T., T.,
- 10/ Lesné - pozemkové spoločenstvo Janova Ves a Ješková Ves, Pozemkové spoločenstvo, zast. O. Y., I.11/ D. S., K., J., štátna občianka Slovenskej republiky,
- 12/ Ing. V. C., G., L., štátny občan Slovenskej republiky,
- 13/ R. C., G. L., štátna občianka Slovenskej republiky,
- 14/ SLOV FOREST - Á. J., s.r.o., Sovietskej armády 134, Krnča, IČO: 36 530 247, zast. JUDr. I.J., T.,
- 15/ E. T., D., J., štátny občan Slovenskej republiky,
- 16/ Urbariát obce Práznovce, zast. Ing. E. I., C., P.,
- 17/ Združenie bývalých urbárikov, pozemkové spoločenstvo Kovarce, zast. Ing. C. N., T.18/ Urbárske a lesné spoločenstvo pozemkové spoločenstvo Klátova Nová Ves - Sádok, zast. G. J., T.,
- 19/ JUDr. I.J., T., štátny občan Slovenskej republiky,
- 20/ Lesná spoločnosť Tribeč, pozemkové spoločenstvo, zast. Ing. I. C., K., J.,
- 21/ Rímskokatolícka cirkev, farnosť Bošany, M. R. Štefánika 192/28, Bošany, 22/ I. G., S. J., štátny občan Slovenskej republiky,
- 23/ Poľnohospodárske družstvo Tribeč, so sídlom Nitrianska Streda, Družstevná 792/73, Solčany, IČO: 00 205 516,
- 24/ B. Y., I., P., štátny občan Slovenskej republiky,
- 25/ Ing. P. G., Y., P., štátny občan Slovenskej republiky,

26/ Obec Krnča, s doručovacou adresou Októbrová č. 500, Krnča,
 27/ Obec Solčany, s doručovacou adresou Hviezdoslavova 50, Solčany,
 28/ Rímskokatolícka cirkev, farnosť Klátova Nová Ves, Klátova Nová Ves 244,
 29/ R. V., J., štátna občianka Slovenskej republiky,
 30/ I. Y., C., G., štátna občianka Slovenskej republiky,
 31/ Ing. R. T., C., G., štátna občianka Slovenskej republiky,
 32/ I. T., C., štátny občan Slovenskej republiky,
 33/ T. T., X. E., štátny občan Slovenskej republiky,
 34/ O. T., G., J., štátny občan Slovenskej republiky,
 35/ E. T., L., G., štátny občan Slovenskej republiky,
 36/ C. T., D., D., štátna občianka Slovenskej republiky,
 37/ R. C., J., štátna občianka Slovenskej republiky,
 38/ C. G., P., štátny občan Slovenskej republiky,
 39/ C. J., Y., D., štátna občianka Slovenskej republiky,
 40/ S. E., Y., J., štátna občianka Slovenskej republiky,
 41/ G. G., L., štátny občan Slovenskej republiky,
 42/ Y. C., V., J., štátna občianka Slovenskej republiky,
 43/ S. C., E., J., štátny občan Slovenskej republiky,
 44/ T. C., X., G., štátny občan Slovenskej republiky,
 45/ Ing. E. T., E., štátny občan Slovenskej republiky,
 46/ O. T., J., štátny občan Slovenskej republiky,
 47/ I. T., E., J., štátny občan Slovenskej republiky,
 48/ Ing. R. T., C., G., štátna občianka Slovenskej republiky,
 49/ C.J., T., štátna občianka Slovenskej republiky,
 50/ Lesné a pozemkové spoločenstvo bývalých urbárikov Jánova Ves, s adresou Jánova Ves 90/1,
 51/ Agro-coop Klátova Nová Ves, a.s., Klátova Nová Ves, IČO: 36 303 267,
 52/ Ing. P.J., J., štátny občan Slovenskej republiky,
 53/ T. C., T., J., štátny občan Slovenskej republiky,
 54/ W. C., Q., J. Česká republika, štátna občianka Českej republiky,
 55/ C. N., V., J., štátna občianka Slovenskej republiky,
 56/ R. T., E., štátna občianka Slovenskej republiky a
 57/ C. G., B., P., štátny občan Slovenskej republiky,
 zúčastnené osoby 1/, 5/, 6/, 10/ - 50/, 52/ - 57/, zast. JUDr. Ľudovítom Štanglovičom, advokátom so
 sídlom advokátskej kancelárie Jarmočná č. 2264/3, Šaľa, ako spoločným zástupcom,
 o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia správneho orgánu, na odvolanie vedľajšieho účastníka: Ing. E. E.
 a zúčastnených osôb 1/, 5/, 6/, 10/ - 50/, 52/ - 57/, proti rozsudku Krajského súdu v Nitre zo dňa 19.
 septembra 2012 č. k. 15S/24/2009-268, ako aj proti opravnému uzneseniu Krajského súdu v Nitre zo
 16. novembra 2012 č. k. 15S/24/2009-276, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Nitre zo dňa 19. septembra 2012 č. k. 15S/24/2009-268 m e n í tak, že žalobu z a m i e t a.

Žalobcovi, vedľajšiemu účastníkovi a zúčastneným osobám 2/ až 4/, 7/ až 9/ a 51/ právo na náhradu trov konania n e p r í z n á v a.

Zúčastneným osobám zastúpeným spoločným zástupcom náhradu trov konania n e p r í z n á v a.

Odôvodnenie

I.

Konanie na správnom orgáne

1. V zmysle § 9 ods. 1 zákona č. 180/2013 Z.z. o organizácii miestnej štátnej správy a o zmene a doplnení niektorých zákonov s účinnosťou odo dňa 01. októbra 2013 obvodné úrady zriadené podľa predpisov účinných do 30. septembra 2013 sú okresné úrady podľa tohto zákona a podľa ods. 3 citovaného ustanovenia. Pôsobnosť obvodného úradu životného prostredia v sídle kraja, obvodného pozemkového úradu v sídle kraja, obvodného lesného úradu v sídle kraja, obvodného úradu pre cestnú dopravu a pozemné komunikácie v sídle kraja a správy katastra v sídle kraja (na ktoré bola prostredníctvom zákona č. 345/2012 Z.z. o niektorých opatreniach v miestnej štátnej správe a o zmene a doplnení niektorých zákonov prenesená pôsobnosť pôvodných špecializovaných krajských úradov) ustanovená osobitnými predpismi prechádza na okresný úrad v sídle kraja.

Na základe nižšie citovaných zákonných ustanovení má Najvyšší súd Slovenskej republiky preukázané, že do postavenia Krajského lesného úradu v Nitre ako pôvodne žalovaného správneho orgánu nastúpil z titulu zákonných zmien Okresný úrad Nitra. Uvedená právna zmena sa premietla v zákone č. 326/2005 Z.z. o lesoch v znení neskorších právnych predpisov najmä prostredníctvom novelizovaného znenia ustanovenia § 56 (Štátnu správu na úseku lesného hospodárstva vykonáva ministerstvo, okresný úrad v sídle kraja a okresný úrad.)

Preto bude s týmto právnym nástupcom Najvyšší súd Slovenskej republiky ďalej konať na strane žalovaného správneho orgánu. Pod všeobecným označením žalovaný (resp. v zmysle označenia krajským súdom žalovaný 1/) je potom nutné rozumieť tak pôvodný správny orgán, ako aj jeho právneho nástupcu podľa toho, ktorého sa text odôvodnenia týka.

Podľa § 9 ods. 11 zákona č. 180/2013 Z.z. o organizácii miestnej štátnej správy a o zmene a doplnení niektorých zákonov konanie, v ktorom sa rozhoduje o právach, právom chránených záujmoch alebo povinnostiach fyzických osôb a právnických osôb, právoplatne neskončené obvodným úradom životného prostredia v sídle kraja, obvodným pozemkovým úradom v sídle kraja, obvodným lesným úradom v sídle kraja, obvodným úradom pre cestnú dopravu a pozemné komunikácie v sídle kraja a správou katastra v sídle kraja do 30. septembra 2013, dokončí okresný úrad v sídle kraja, v ktorého územnom obvode mali sídlo obvodný úrad životného prostredia v sídle kraja, obvodný pozemkový úrad v sídle kraja, obvodný lesný úrad v sídle kraja, obvodný úrad pre cestnú dopravu a pozemné komunikácie v sídle kraja a správa katastra v sídle kraja.

2. Rozhodnutím č. 2008/00177-2 zo dňa 15.12.2008 (č.l. 16) žalovaný v medziach svojich oprávnení podľa § 59 ods. 1 zákona č. 326/2005 Z.z. o lesoch v znení neskorších predpisov a postupom podľa § 59 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (Správny poriadok) v znení neskorších predpisov zmenil odvolaním napadnuté rozhodnutie Obvodného lesného úradu v Nitre č. 2008/00089 z 10.07.2008 o schválení zmluvy o nájme výkonu práva poľovníctva v Poľovnom revíri Tríbeč tak [odvolací súd cituje podstatnú časť zmeneného výroku napadnutého rozhodnutia relevantnú pre ďalšie konanie], že:

„vo výrokovej časti znenie „schvaľuje zmluvu“ ruší a nahrádza ho znením „schvaľuje zmluvy“, znenie „uzatvorenú na obdobie 10 rokov od 01.01.2008 do 31.12.2017“ ruší a nahrádza ho znením „uzatvorenú na obdobie 10 rokov od 01.02.2008 do 31.01.2018“, tabuľku „Výmery jednotlivých vlastníkov v poľovnom revíri Tríbeč:“ ruší a nahrádza tabuľkou ...

Ostatné časti rozhodnutia Obvodného lesného úradu v Nitre číslo 2008/00089 zo dňa 10.07.2008 o schválení zmluvy o nájme výkonu práva poľovníctva v poľovnom revíri Tríbeč zostávajú nezmenené“

3. Žalovaný hore uvedené rozhodnutie vydal na základe odvolaní podaných spoločnosťou Agro-coop Klátova Nová Ves a.s. (zúčastnená osoba 51/, resp. pred spresnením účastníkov Najvyšším súdom Slovenskej republiky - vid' nižšie uvedené poznámky; ako žalovaný 52/) a Urbárskym a lesným spoločenstvom, pozemkové spoločenstvo Klátova Nová Ves - Sádok (zúčastnená osoba 18, resp. žalovaný 19/).

4. Ďalej žalovaný uviedol, že prvostupňový lesný úrad schválil zmluvy spätne, pričom zmluvy boli uzavreté písomne na dobu 10 rokov. Avšak ich právoplatnosť nastane až právoplatným schválením týchto zmlúv príslušným orgánom štátnej správy. Žalovaný v súvislosti s uvedeným zdôraznil, že takýmto postupom bolo dodržané ustanovenie § 16 ods. 1 zákona č. 23/1962 Zb. o poľovníctve v znení neskorších predpisov (ďalej na účely tohto rozsudku len „zák. č. 23/1962 Zb.“).

Podľa § 16 ods. 1 zák. č. 23/1962 Zb. zmluva o postúpení výkonu práva poľovníctva sa musí uzavrieť písomne na čas 10 rokov. Pre platnosť tejto zmluvy, jej zmenu alebo predĺženie treba schválenie obvodného lesného úradu.

5. Žalovaný tiež uviedol, že z predloženého spisového materiálu zistil rozdiely, na základe čoho zmenil výrokovú časť napadnutého rozhodnutia a opravil nesprávne výmery a výšku nájomného u niektorých vlastníkov.

6. Čo sa týka okruhu účastníkov správneho konania, ktorými sú tiež vlastníci s neznámym pobytom, tieto prvostupňový lesný úrad, ako aj žalovaný zaradil medzi vlastníkov, ktorých práva vykonáva Slovenský pozemkový fond. Doručovanie listín v konaní voči nim vykonával žalovaný prostredníctvom verejnej vyhlášky v zmysle § 26 Správneho poriadku.

Podľa § 26 ods. 1 Správneho poriadku doručenie verejnou vyhláškou použije správny orgán v prípade, keď účastníci konania alebo ich pobyt nie sú mu známi, alebo pokiaľ to ustanovuje osobitný zákon.

7. Vo vzťahu k vykonanej zmene bonitácie poľovného revíru žalovaný uviedol, že toto bolo vykonané rozhodnutím Lesného úradu Topoľčany č.: LÚ 5/1996 - 25 zo dňa 12.07.1996 a následne bolo treba vykonať zmenu zaradenia poľovného revíru do akostných tried.

8. Tiež žalovaný upozornil, že nakoľko nešlo o schválenie jednej zmluvy, ale o schválenie väčšieho počtu zmlúv, bolo preto potrebné túto skutočnosť vo výrokovej časti napadnutého rozhodnutia zmeniť

IIa.

Protest prokurátora

9. Uvedené rozhodnutie krajský prokurátor napadol protestom č. Kd 56/09-11 zo dňa 05.06.2009.

10. Krajský prokurátor v podanom proteste namietal nezákonnosť prvostupňového rozhodnutia tým, že výrok rozhodnutia je nepresný, nezrozumiteľný a teda nepreskúmateľný, nakoľko

- z výrokovej časti nie je jasné, či bola schvaľovaná jedna alebo viacero zmlúv,
- Obvodný lesný úrad v Nitre schválil zmluvy o nájme výkonu práva poľovníctva, hoci podľa § 16 zák. č. 23/1962 Zb. môže schváliť iba zmluvy o postúpení výkonu práva poľovníctva,
- nesúhlasil s možnosťou schváliť zmluvy, ktoré boli uzatvorené na obdobie od 01.02.2008 do 31.01.2018, ak k právoplatnému schváleniu došlo až 30.12.2008,
- nájom výkonu práva poľovníctva v zmysle čl. II. zmlúv nie je možný, pretože občianske právo pozná iba nájom veci,
- zmluvy obsahujú podmienky (napríklad záväzok ponúknuť prenajímateľovi na odkúpenie zverinu, či prerokovať s prenajímateľom návrh plánu chovu a lovu), ktoré odporujú konkrétnym ustanoveniam zák. č. 23/1962 Zb.

11. Ministerstvo pôdohospodárstva Slovenskej republiky, sekcia lesného hospodárstva a spracovania dreva, ktorému Krajský lesný úrad po nevyhovení protest postúpil, protestu nevyhovelo (č.l. 98).

IIb.

Pôvodné konanie na prvostupňovom súde

A)

12. Podľa názoru žalobcu nakoľko Ministerstvo pôdohospodárstva Slovenskej republiky v zákonnej 30-dňovej lehote o proteste žalobcu nerozhodlo (zákonná lehota na vydanie rozhodnutia o proteste prokurátora uplynula ministerstvu 10.08.2009), potom v danom prípade platí právna domnienka

zakotvená v § 27 ods. 3 zákona č. 153/2001 Z.z. o prokuratúre v znení neskorších predpisov, že rozhodnutie Ministerstva pôdohospodárstva Slovenskej republiky, ktorým nebolo vyhovené protestu žalobcu, nadobudlo právoplatnosť.

Preto proti uvedenému rozhodnutiu žalovaného podal žalobca postupom podľa § 35 ods. 1 písm. b) O.s.p. žalobu z 30.09.2009 na Krajský súd v Nitre.

a) nejasnosť v počte zmlúv

13. V odôvodnení žaloby uviedol, že žalovaný odvolaniami napadnuté rozhodnutie Obvodného lesného úradu v Nitre č. 2008/00089 z 10.07.2008 o schválení zmlúv o nájme výkonu práva poľovníctva v poľovnom revíri Trábeč nezrušil, napriek tomu, že toto prvostupňové rozhodnutie bolo nezákonné.

Výrok prvostupňového rozhodnutia o schválení zmlúv o nájme výkonu práva poľovníctva je nepresný, nezrozumiteľný a nepreskúmateľný, pričom výroková časť nie je jasne formulovaná, čo do presnej špecifikácie zmlúv. Túto skutočnosť žalovaný neodstránil ani svojím zmeňujúcim rozhodnutím a teda žalobcovi nie je jasné, či bola schvaľovaná jedna zmluva alebo viac zmlúv.

b) nedostatok dôvodov pre zmenu výmery

14. V ďalšom žalobca zdôraznil, že výrok rozhodnutia žalovaného nie je v zmysle § 47 ods. 3 Správneho poriadku dostatočne odôvodnený. Hoci žalovaný v napadnutom rozhodnutí menil podstatným spôsobom výmery poľovných pozemkov pri nekonkretizovaných vlastníkoch zastúpených š.p. Lesy Slovenskej republiky a pri Slovenskom pozemkovom fonde, tak v odôvodnení svojho rozhodnutia tento postup akýmkoľvek spôsobom nezdôvodnil.

c) márne uplynutie 10mesiacov z doby 10 rokov

15. Navyše, podľa žalobcu výrok rozhodnutia zostal zmätočný aj po zmene v časti týkajúcej sa doby platnosti zmlúv, pričom k 30.12.2008 boli schválené zmluvy uzavreté na obdobie od 01.02.2008 do 31.01.2018, tzn. v rozpore s § 16 ods. 1 zák. č. 23/1962 Zb. a § 46 Správneho poriadku po márnom uplynutí 10 mesiacov. Pred týmto dátumom uvedené zmluvy neplatili, t.j. na ich základe nebolo možné v poľovnom revíri legálne poľovať, a teda lesné úrady nemohli schváliť zmluvy uzavreté na obdobie pred ich právoplatným schválením.

d) neurčitost' vlastníkov

16. Žalobca ďalej poukázal na čl. V. zmluvy č. 1656/30/08 zo dňa 04.02.2008, v ktorom sú niektoré podmienky odporujúce konkrétnym ustanoveniam zák. č. 23/1962 Zb. a zároveň ich nesplnenie je sankcionované v zmysle čl. VI. bod 4 výpoveďou a zánikom zmluvy.

Navyše zo schválených zmlúv podľa žalobcu nie je možné zistiť, na ktorých konkrétnych pozemkoch bol postúpený výkon práva poľovníctva. Vo výroku správneho rozhodnutia nie je označené číslo listu vlastníctva, na ktorom sú pozemky tvoriace predmet zmlúv zapísané a preto nie je možné preskúmať, či v skutočnosti postúpili výkon práva poľovníctva vlastníci konkrétnych pozemkov a v akej konkrétnej výmere.

B)

17. Vzhľadom na počet účastníkov na strane žalovaných, krajský súd im podľa § 29a ods. 1 O.s.p. uznesením zo dňa 05. mája 2010 č.k. 15S/24/2009-85 ustanovil spoločného zástupcu JUDr. Ľudovíta Štangloviča, advokáta.

Uvedené uznesenie bolo doručené všetkým žalovaným, t.j. podľa označenia Najvyššieho súdu nielen žalovanému, ale aj zúčastneným osobám 1/ až 57/.

18. Spoločný zástupca žalovaných vo svojom písomnom vyjadrení zo 14.06.2010 (č.l. 93) uviedol, že námietka žalobcu voči neurčitosti a nezrozumiteľnosti napadnutého rozhodnutia žalovaného nie je dôvodná.

Z napadnutého rozhodnutia je úplne zrejmé, že správny orgán schvaľoval viacero zmlúv a v zmysle výroku napadnutého rozhodnutia v spojení s výrokom Obvodného lesného úradu v Nitre je zrejmé, kto sú subjekty uzatvorených zmlúv.

19. Podľa spoločného zástupcu výrok napadnutého rozhodnutia žalovaného spolu s rozhodnutím prvostupňového lesného úradu tvorí nerozlučný celok s odôvodnením citovaných rozhodnutí. V nich je presne uvedené, kedy, kto a akým podaním uvedené zmluvy správnomu orgánu predložil, a tieto sú aj súčasťou spisu správneho orgánu v uvedenej veci. Nevzniká teda žiadna pochybnosť v tom, že citované právne úkony sú označené v časti subjektov zmlúv a v časti predmetu zmlúv, ako aj v časti doby, na ktorú boli uvedené zmluvy uzavreté.

20. V súvislosti s odôvodnením napadnutého rozhodnutia ďalej spoločný zástupca uviedol, že žalovaný presne cituje, prečo pristúpil k zmene napadnutého rozhodnutia prvostupňového lesného úradu s tým odôvodnením, že zistil rozdiely vo výmerách uvedených pri niektorých vlastníkoch a taktiež zdôvodňuje otázku zmeny schválenia z jednej na viacero zmlúv účastníkov konania, ako aj zmenu doby platnosti schválených zmlúv.

21. V súvislosti s platnosťou schvaľovaných zmlúv tiež poukázal na znenie ustanovenia § 46 ods. 2 Občianskeho zákonníka, pričom je nesporné, že podpismi zmluvných strán na predložených zmluvách boli tieto zmluvy platné a záväzné medzi stranami s tým, že podľa § 47 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak zákon ustanovuje, že v zmluve je potrebné rozhodnutie príslušného orgánu, je zmluva účinná týmto rozhodnutím.

Následne aj teda v uvedenom smere je potrebné vykladať ustanovenie § 16 ods. 1 zák. č. 23/1962 Zb. Preto je tvrdenie žalobcu nesprávne a nelogické, nakoľko Obvodný lesný úrad by nemohol nikdy schváliť zmluvu, ktorá by nebola platná a zároveň žiadna zmluva by nebola platná, kým by nebola schválená a teda nikto by nijakú zmluvu nemohol schváliť, čo určite nebolo úmyslom zákonodarcu pri formulácii ustanovenia § 16 ods. 1 zák. č. 23/1962 Zb.

22. V súvislosti s namietanými neprijateľnými podmienkami zmluvy poukázal na znenie ustanovenia § 14 ods. 2 zák. č. 23/1962 Zb. s tým, že pokiaľ sa jedná o akékoľvek iné zmluvné dojednania vychádzajúc z § 2 ods. 1 zák. č. 23/1962 Zb., platí súkromnoprávna zásada vyjadrená v čl. 2 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky, t.j. že každý môže konať, čo nie je zákonom zakázané a nikoho nemožno nútiť, aby konal niečo, čo zákon neukladá.

Dojednania, ktoré nespádajú pod právo poľovníctva, t.j. práva a povinnosti si môžu zmluvné strany upraviť, čo nespôsobuje neplatnosť zmluvy o postúpení výkonu práva poľovníctva.

23. Ďalej vo vzťahu k argumentácii o neurčitosti schválených zmlúv uviedol, že zo znenia predmetnej zmluvy spoločnému zástupcovi vyplýva, že prenajímateľ LESY Slovenskej republiky, štátny podnik je vlastníkom pozemkov v poľovnom revíri Tríbeč, ktorý bol uznaný rozhodnutím Lesného úradu Topoľčany č. LU5/1996-25 zo dňa 12.07.1996 a potvrdený rozhodnutím Ministerstva pôdohospodárstva Slovenskej republiky zo dňa 14.02.1997 vo vlastníctve LESY Slovenskej republiky, štátny podnik o výmere 3.803,01 ha.

Tieto v celku prenechal Poľovníckemu združeniu Mesiac Kameň (zúčastnená osoba 3/, resp. žalovaný 4/) pre výkon poľovníctva.

24. Podľa spoločného zástupcu zo samotných v zmluve citovaných rozhodnutí o zriadení poľovného revíru je zrejmé,

- na ktorých pozemkoch bol poľovný revír Tríbeč schválený orgánmi štátnej správy a
- ktoré pozemky do predmetného poľovného revíru patria.

Namietané skutkové tvrdenia nemajú žiadnu náväznosť na ustanovenie § 47 ods. 2 Správneho poriadku.

25. Záverom spoločný zástupca žiadal, aby súd žalobu podľa § 250j ods. 1 O.s.p. zamietol a žalovaným priznal náhradu trov konania.

C)

26. K podanej žalobe podal písomné vyjadrenie z 28.06.2010 (č.l. 101) aj žalovaný so skutkovou a právnou argumentáciou zhodnou s písomným vyjadrením spoločného zástupcu JUDr. Štangloviča. Taktiež žiadal, aby krajský súd žalobu v celom rozsahu zamietol.

IIC.

Predchádzajúce rozhodovanie Najvyšším súdom Slovenskej republiky

27. V prejednávanej veci krajský súd už v minulosti rozhodol rozsudkom č. k. 15S/24/2009-124 zo dňa 08.09.2010, ktorým žalobu zamietol a žalobcovi náhradu trov konania nepriznal.

Krajský súd v tomto rozsudku vychádzajúc z právoplatného rozhodnutia Lesného úradu Topoľčany č.: LU5/1996-25 (uznanie poľovného revíru Tribeč - Cibajky) neuznal argumenty žalobcu, že napadnuté rozhodnutie žalovaného je ohľadne výrokovej časti nepresné, neurčité a nezrozumiteľné. V súvislosti s časovým obdobím platnosti, resp. účinnosti schválených zmlúv krajský súd vyhodnotil spochybňovanie ich platnosti ako teoretickú argumentáciu žalobcu, ktorá nebola odôvodnená ani v zmysle príslušných ustanovení § 34 a nasl. Občianskeho zákonníka.

28. Proti tomuto rozsudku podal žalobca (č.l. 133) a spoločnosť Agro - coop Klátova Nová Ves, a.s. ako zúčastnená osoba 51/ (resp. žalovaný 52/ na č.l. 138) v zákonnej lehote odvolanie, o ktorom Najvyšší súd Slovenskej republiky ako odvolací súd rozhodol uznesením zo dňa 19.07.2011 sp. zn. 1 Sžr/17/2010 tak, že rozsudok krajského súdu v zmysle § 221 ods. 1 písm. f) O.s.p. zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Podľa vysloveného právneho názoru mal krajský súd vzhľadom na obsah ustanovenia § 29a O.s.p. v ďalšom konaní spresniť okruh účastníkov (t.j. aj presne určiť, kto je v prejednávanej veci žalovaným správnym orgánom a v akej procesnej pozícii sa nachádzajú zvyšné fyzické a právnické osoby), v prípade potreby ustanoviť spoločného zástupcu pre účastníkov s rovnakými záujmami za dodržania všetkých zákonom vyžadovaných podmienok.

29. V súvislosti s uvedeným Najvyšší súd Slovenskej republiky takisto čiastočne vytkol krajskému súdu, že popri žalovanom správnom orgáne (v rozsudku krajského súdu označený ako žalovaný 1/) bez ohľadu na ich právne záujmy boli za ďalších žalovaných označené aj fyzické a právnické osoby (navyše pod rôznym číselným označením žalovaných boli uvedené totožné osoby), ktoré mali voči sebe protikladné záujmy, čo sa prejavilo aj pri ustanovovaní spoločného zástupcu.

30. V ďalšom priebehu konania krajský súd (viď č.l. 155 až 175) sledujúc právny názor Najvyššieho súdu Slovenskej republiky ustanovil uznesením č. k. 15S/24/2009-175 zo dňa 14. mája 2012 žalovaným postupom podľa § 29a O.s.p. spoločného zástupcu JUDr. Štangloviča, okrem žalovaných 1/, 3/ až 5/, 8/ až 10/ a 52/.

Podľa § 29a v spojení s § 246c ods. 1 O.s.p. platí, že ak je v tej istej veci na jednej strane sporu počet účastníkov väčší ako dvadsať a jednotlivým výkonom ich práv by mohol byť ohrozený účel a rýchly priebeh konania a títo účastníci sa nedohodnú na spoločnom zástupcovi, navrhne ho súd a účastníkov vyzve, aby sa k nemu vyjadrili. Zároveň súd pripojí doložku, že ak sa účastníci nevyjadria v určitej lehote, bude sa predpokladať, že nemajú k ustanovenému zástupcovi pripomienky. Spoločný zástupca má rovnaké procesné postavenie ako splnomocnenec. Spoločný zástupca nemôže bez písomného súhlasu zastúpeného účastníka konania vziať za neho návrh späť.

IId.

Súčasný konanie na prvostupňovom súde

A)

31. Na Krajský súd v Nitre po vrátení veci Najvyšším súdom Slovenskej republiky bola dňa 23.07.2012 doručené oznámenie Ing. E. E. o vstupe do konania vedenom na krajskom súde ako vedľajší účastník na strane žalobcu.

Z predloženého spisu krajského súdu vyplýva, že nereagoval žiadnym procesným rozhodnutím na toto oznámenie.

32. Súčasne Ing. E. E. v procesnej pozícii zástupcu Združenia bývalých urbárikov, pozemkové spoločenstvo, na základe plnej moci predložil návrh (č.l. 219) na odklad vykonateľnosti rozhodnutia žalovaného zo dňa 15. decembra 2008.

B)

33. Krajský súd v Nitre uznesením z 19. septembra 2012 č. k. 15S/24/2009-250 odložil vykonateľnosť rozhodnutia žalovaného č. 2008/001772 z 15.12.2008 do právoplatného rozhodnutia súdu vo veci samej. Výrok uznesenia Krajského súdu znel:

„Súd súd odkladá vykonateľnosť rozhodnutia žalovaného 1. rade č. 2008/00177-2 zo dňa 15.12.2008 do právoplatného rozhodnutia súdu vo veci samej. Na základe tohto uznesenia Poľovnícke združenie Mesiac kameň, so sídlom Stummerova 2780/115, Topoľčany povinné zdržať sa výkonu práva poľovníctva v poľovnom revíri Tribeč (Tribeč - Cibajky) z titulu nájomnej zmluvy č. 1656/30/08 zo dňa 04.02.2008 do skončenia právoplatného rozhodnutia v prejednávanej veci.“

34. Na základe tohto uznesenia bol Poľovníckemu združeniu Mesiac Kameň pozastavený výkon práva poľovníctva v poľovnom revíri Tribeč až do právoplatného skončenia prejednávanej veci.

S vydaním uvedeného uznesenia o predbežnom opatrení vyslovil podaním z 11.10.2012 spoločný zástupca nesúhlas, ktorý najmä podporil odkazom na uznesenie Krajského súdu v Bratislave z 27.11.1997 sp. zn. 38S 122/97.

C)

35. Krajský súd v Nitre ako súd prvého stupňa opätovne preskúmal napadnuté rozhodnutie žalovaného, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo na pojednávaní v rozsahu dôvodov žaloby podľa § 249 ods. 2 O.s.p., a dospel k záveru, že je tu dôvod na zrušenie rozhodnutia žalovaného podľa ustanovenia § 250j ods. 2 písm. d) O.s.p., konkrétne

a) pre nedostatok dôvodov a

b) vo výroku je zmätočné a neúplné, a teda nezrozumiteľné.

36. Krajský súd vychádzajúc z obsahu predloženého administratívneho spisu, ako aj listinných dôkazov poukázal na body II., III., IV. a VI. žaloby, prostredníctvom ktorých žalobca namietal porušenie ustanovenia § 47 Správneho poriadku jednak prvostupňovým a taktiež odvolacím správnom orgánom.

Ich rozhodnutia žalobca označil za nepresné, nezrozumiteľné a nepreskúmateľné jednak vo vzťahu k výroku, ako aj k odôvodneniu.

37. Krajský súd v tejto súvislosti taktiež dospel k záveru, že žalovaný napadnutým rozhodnutím č. 2008/00177-2 zo dňa 15.12.2008 porušil ustanovenie § 47 ods. 2 Správneho poriadku, nakoľko primárnym rozporom výroku rozhodnutia žalovaného je čiastočná zmena rozhodnutia prvostupňového orgánu tým, že v úvode termín „schvaľuje zmluvu“ bol nahradený „schvaľuje zmluvy“, avšak v závere tohto výroku uvádza, že ostatné časti rozhodnutia po schválení zmluvy (jednotné číslo) zostávajú nezmenené. Na uvedenom základe krajský súd zdôraznil, že ide nepochybne o zjavný gramatický a logický rozpor vo výroku ako celku.

38. Z výroku rozhodnutia žalovaného taktiež nie je krajskému súdu zrejmé, aké ďalšie zmluvy o nájme výkonu práva poľovníctva majú byť predmetom schválenia. V administratívnom spise sa nachádza jedine zmluva č. 1656/30/08 uzavretá medzi zmluvnými stranami LESY Slovenskej republiky, štátny podnik a Poľovnícke združenie Mesiac Kameň.

Pokiaľ sa schvaľujú viaceré zmluvy, tieto majú byť tiež špecifikované vo výroku rozhodnutia spolu s dátumom uzavretia, prípadne ich číselnou špecifikáciou.

39. Z administratívneho spisu ďalej podľa krajského súdu nevyplýva, či zmluvy o postúpení výkonu práva poľovníctva uzavreli vlastníci poľovného revíru, resp. ich právne relevantní zástupcovia. Žalovaný teda zrejme túto skutočnosť neskúmal, z čoho taktiež krajský súd vyvodil záver, že odôvodnenie jeho rozhodnutia je nepreskúmateľné.

Naopak, krajský súd sa nestotožnil s dôvodmi žaloby uvedenými v čl. V. žaloby, teda že niektoré podmienky podľa čl. V. zmluvy odporujú konkrétnym ustanoveniam zák. č. 23/1962 Zb. S prihliadnutím na obsah špecifikovaných podmienok mu nevyplýval žiadny rozpor s § 14 ods. 2 zák. č. 23/1962 Zb.

D)

40. Následne krajský súd dňa 16. novembra 2012 vydal opravné uznesenie č. k. 15S/24/2009-276, ktorým opravil výrok uznesenia č. k. 15S/24/2009-250 zo dňa 19.09.2012 tak, že správne znie:

„Súd odkladá vykonateľnosť rozhodnutia žalovaného v 1. rade č. 2008/00177-2 zo dňa 15.12.2008 do právoplatného rozhodnutia súdu vo veci samej.“

41. Proti uvedenému opravnému uzneseniu podal Ing. E. E. ako vedľajší účastník na strane žalobcu odvolanie (č.l. 283). Rovnako aj spoločný zástupca podal v rovnaký deň odvolanie (č.l. 302) proti opravnému uzneseniu.

Aj s týmito odvolaniami sa v prejednávanej veci Najvyšší súd Slovenskej republiky zaoberal, lebo boli predložené krajským súdom súčasne s odvolaním proti meritu veci.

IIIa.

Odvolanie zúčastnených osôb do merita/ stanoviská

A)

42. Vo včas podanom odvolaní zo dňa 17.12.2012 (č.l. 287) proti rozsudku prvostupňového súdu vedľajší účastník Ing. E. E. dôvodil, že

- rozsudok krajského súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (odvolací dôvod v zmysle § 205 ods. 2 písm. f/ O.s.p.) a

- krajský súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam (odvolací dôvod v zmysle § 205 ods. 2 písm. d/ O.s.p.).

43. Nesprávne právne posúdenie veci vidí vedľajší účastník v tom, že krajský súd neskúmal rozhodnutie Obvodného lesného úradu z 10.07.2008, v ktorom podľa § 55 ods. 2 Správneho poriadku odložil vykonateľnosť svojho rozhodnutia na základe naliehavého všeobecného záujmu alebo, ak je nebezpečenstvo, že odkladom výkonu rozhodnutie utrpí účastník konania nenahraditeľnú ujmu.

Uvedeným rozhodnutím Obvodný lesný úrad v Nitre schválil na základe žiadosti Poľovníckeho združenia Mesiac Kameň zmluvu o nájme výkonu práva poľovníctva pre poľovný revír Tribeč, pričom pri možnosti podať odvolanie (§ 54 Správneho poriadku) zdôraznil, že toto odvolanie nemá odkladný účinok (§ 55 ods. 2 Správneho poriadku).

44. Preto vedľajší účastník požiadal odvolací súd, aby rozsudok krajského súdu v celom napádanom rozsahu zmenil a zrušil aj rozhodnutie Obvodného lesného úradu v Nitre zo dňa 10.07.2008 č. 2008/00089, v ktorom podľa § 55 ods. 2 Správneho poriadku odložil vykonateľnosť tohto rozhodnutia.

B)

45. Vo včas podanom odvolaní zo dňa 17.12.2012 (č.l. 291) proti rozsudku prvostupňového súdu spoločný zástupca zúčastnených osôb 1/, 3/, 5/, 6/, 10/ - 50/, 52/ - 57/ poukázal na to, že

- konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (odvolací dôvod v zmysle § 205 ods. 2 písm. b) O.s.p.),

- krajský súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam (odvolací dôvod v zmysle § 205 ods. 2 písm. d/ O.s.p.) a

- rozsudok krajského súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (odvolací dôvod v zmysle § 205 ods. 2 písm. f/ O.s.p.),

46. S odkazom na právny názor vyslovený Najvyšším súdom Slovenskej republiky v predchádzajúcom zrušujúcom uznesení z 19.07.2011 spoločný zástupca dospel k záveru, že vytknuté pochybenia krajský súd odstránil tým, že voči žalovaným 8/ a 49/, ktorí boli vedení ako účastníci konania duplicitne, konanie zastavil (daní účastníci sú označení tiež ako žalovaní 5/ a 32/) a žalovaným ustanovil spoločného zástupcu.

47. Súčasne zdôraznil, že na 2 vytýčených pojednávaniach nebolo krajským súdom vykonané žiadne nové dokazovanie, len boli zopakované argumenty účastníkov konania, ktoré boli konajúcemu súdu

známe už pred vydaním predchádzajúceho rozsudku. Napriek tomu, že skutkový a právny stav sa oproti stavu pred vydaním predchádzajúceho rozsudku nijak nezmenil, však krajský súd rozhodol úplne opačne ako v prípade predchádzajúceho rozsudku v danej veci.

48. Ďalej spoločný zástupca nesúhlasil s argumentáciou krajského súdu, že zmeny týkajúce sa počtosti schvaľovaných zmlúv vytvárajú gramatický a logický rozpor vo výroku ako celku,
- uznesenie krajského súdu z 19. septembra 2012, ako aj opravné uznesenie zo 16. novembra 2012 sú krajským súdom vydané v súlade so zákonom,
- že rozhodnutie žalovaného je zmätočné, nezrozumiteľné a výroková časť nie je dostatočná a nezodpovedá jej relevantné odôvodnenie napadnutého rozhodnutia; uvedené označil za absolútne nesprávnu argumentáciu a
- zrušujúci dôvodom je dôvod podľa § 250j ods. 2 písm. d) O.s.p., nakoľko na inom mieste krajský súd uvádza ako zrušujúci dôvod ustanovenie § 250j ods. 2 písm. a) O.s.p.

49. Taktiež spoločný zástupca vytýkal krajskému súdu, že mylne a zavádzajúco konštruuje skutkový stav, ktorý jednoznačne nezodpovedá vykonanému dokazovaniu, a tento uvádza ako zistený, napriek jeho zrejmemu rozporu s vykonaným dokazovaním.

Rovnako poukázal aj na ďalšie vady rozsudku; najmä na to, že krajský súd zmenil svoj právny názor bez akéhokoľvek odôvodnenia a rozhodol oproti svojmu predchádzajúcemu rozsudku úplne opačne.

50. Záverom spoločný zástupca požadoval vykonanie zmeny rozsudku krajského súdu tak, že žaloba sa zamietla a žiadnemu účastníkovi sa náhrad trov konania nepriznáva.

E)

51. Z vyjadrenia žalobcu zo dňa 27.03.2013 (č.l. 322) vyplýva, že rozsudok krajského súdu považuje za vecne správny a preto požaduje od Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, aby ho potvrdil a odvolanie voči nemu zamietol.

Ďalej zdôraznil, že nakoľko sa Najvyšší súd Slovenskej republiky vôbec nezaoberal v predchádzajúcom odvolacom konaní hodnotením dôkazov, preto neobstoí tvrdenie advokáta [t.j. spoločného zástupcu - poznámka odvolacieho súdu], že krajskému súdu nebolo v danej veci vytknuté nič v smere dokazovania, zistenia skutkového stavu, hodnotenia dôkazov ako aj právneho posúdenia veci.

52. Žalobca tiež zrekapituloval porušenia zákona zo strany správneho orgánu spočívajúce v tom, že :

- výrok prvostupňového rozhodnutia o schválení zmlúv o nájme výkonu práva poľovníctva je nepresný, nezrozumiteľný, a teda aj nepreskúmateľný,
- výrok rozhodnutia žalovaného nie je dostatočne odôvodnený,
- v súlade s elementárnymi zásadami správneho konania (zásada zákonnosti a materiálnej pravdy) nepostačuje rozhodnúť o schválení zmluvy bez toho, aby bola uvedená aj identifikácia,
- uvedenými zmluvami neboli obdobia od 01.02.2008 do 30.12.2008 a od 31.01.2018 do 30.12.2018 pokryté a a výkonu práva poľovníctva bol v tomto časovom období príčiním lesných úradov nelegálny,
- vo výroku správneho rozhodnutia sa nenachádzajú čísla listov vlastníctva, výmera pozemkov a poľovný revír nie sú riadne vyšpecifikované hranicami pozemkov podľa katastra nehnuteľností.

53. K odvolaniu vedľajšieho účastníka žalobca uviedol to, že predmetom žaloby bolo preskúmanie rozhodnutia žalovaného ani nie vedľajším účastníkom označené rozhodnutie Obvodného lesného úradu v Nitre zo dňa 10.07.2008.

F)

54. Slovenský pozemkový fond sa stotožnil s právnym názorom spoločného zástupcu prezentovaným v odvolaniach proti rozsudku krajského súdu ako aj proti opravnému uzneseniu.

Preto navrhol, aby odvolací súd rozsudok krajského súdu zmenil tak, žalobu zamietne a aby uznesenie o odklade vykonateľnosti napadnutého rozhodnutia zrušil.

G)

55. Obvodný lesný úrad v Nitre ako právny nástupca v čase podania odvolania sa listom z 28.03.2013

(č.l. 237) vyjadril presvedčenie, že spoločný zástupca žalovaných by mal byť k zástupcom aj žalovaného (pôvodne označeného ako žalovaný).

Vzhľadom na uvedené sa obvodný lesný úrad Nitre stotožňuje s dôvodmi uvedenými v odvolaní spoločného zástupcu.

H)

56. Spoločný zástupca sa listom zo dňa 04.04.2013 (č.l. 238) vyjadril k odvolaniu vedľajšieho účastníka na strane žalobcu.

IIIb.

Odvolanie do opravného uznesenia zúčastnených osôb/ stanoviská

A)

57. Včas podané odvolanie vedľajšieho účastníka (č.l. 283) zo dňa 17.12.2012 proti opravnému uzneseniu krajského súdu zo dňa 16. novembra 2012 bolo odôvodnené nesprávnym právnym posúdením veci.

B)

58. Obdobne vo včas podanom odvolaní zo dňa 17.12.2012 (č.l. 302) proti opravnému uzneseniu krajského súdu zo dňa 16. novembra 2012 spoločný zástupca vyslovil názor, že aj po vykonaní opravy (vyvolanej z iniciatívy spoločnou zástupcu) zo strany krajského súdu uznesenie o odklade vykonateľnosti rozhodnutia žalovaného trpí vadami.

Najmä poukázal na to, že krajský súd rozhodol na základe návrhu účastníka, ktorý na jeho podanie nebol aktívne vecne legitimovaný, rozhodnutie je v príkrom rozpore so zisteným skutkovým stavom, krajský súd pri jeho rozhodovaní vec nesprávne právne posúdil, rozhodnutie krajského súdu o odklade vykonateľnosti je arbitrárne, je založené na nepravdivých, ničím nepodložených tvrdeniach žalovaného 5/.

59. Preto spoločný zástupca navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky opravné uznesenie krajského súdu podľa § 220 O.s.p. zmenil a rozhodol o oprave uznesenia krajského súdu zo dňa 19. septembra 2012 tak, že odstráni zjavnú nesprávnosť tohto uznesenia a žiadosti žalovaného 5/ o odklad vykonateľnosti rozhodnutia žalovaného nevyhovie.

IV.

Právne názory odvolacieho súdu k meritórnemu odvolaniu

60. V priebehu odvolacieho konania bolo na Najvyšší súd Slovenskej republiky doručená žiadosť JUDr. Jána Falisa, advokáta zo 16.07.2013 s predloženým plnomocenstvom na právne zastupovanie Poľovníckeho združenia Mesiak Kameň v prejednávanej veci.

61. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „Najvyšší súd“) ako odvolací súd (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok v rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní podľa § 212 v spojení s § 246c ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok (ďalej v texte rozsudku len „O.s.p.“). Po zistení, že odvolanie čiastočne bolo podané oprávnenou osobou v zákonnej lehote (§ 204 ods. 1 O.s.p.) a že ide o rozsudok, proti ktorému je podľa ustanovenia § 201 v spoj. s ust. § 250j ods. 1 O.s.p. odvolanie prípustné, vo veci v zmysle dôvodov uvedených v § 250ja ods. 2 O.s.p. nenariadil pojednávanie a po neverejnej porade senátu jednomyseľne (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z.z. o súdoch) dospel k záveru, že odvolanie je dôvodné, pretože napadnuté rozhodnutie správneho orgánu (§ 250j ods. 1 O.s.p.), je vydané v súlade so zákonom, a preto postupom podľa § 220 ods. 1 v spoj. s § 246c ods. 1 O.s.p. rozsudok krajského súdu zmenil tak, že v zmysle § 250j ods. 1 O.s.p. žalobu zamietol.

62. Najvyšší súd sa sčasti stotožňuje so skutkovými závermi krajského súdu v tom rozsahu, ako si ich osvojil zo zistení uvedených žalovaným správnym orgánom. Na druhej strane podstatou odvolania, ako aj žaloby, ktorou sa žalobca domáha preskúmania rozhodnutia žalovaného, je právna otázka, či nejasnosti týkajúce sa procesu a vymedzenia schvaľovaných zmlúv môže vytvoriť vadu takej intenzity,

ktorá má vplyv na zákonnosť posudzovaného rozhodnutia. Práve tento právny rámec aj vymedzuje potrebné medze skutkového zistenia.

63. Spoločný zástupca zúčastnených osôb ako aj vedľajší účastník svoje odvolanie oprel o viacero námietok. Za účelom riadneho prieskumu zákonnosti napadnutého rozhodnutia sa musí Najvyšší súd primárne vysporiadať s námietkami, ktoré spoločný zástupca využil na spochybnenie argumentácie o nepreskúmateľnosti napadnutého rozhodnutia správneho orgánu, nakoľko nepreskúmateľnosť tvorí základnú prekážku pre výkon správneho súdnictva (m.m. rozsudok Najvyššieho súdu sp. zn. 5 SŽi/1/2009). Až po vyslovení ich nedôvodnosti súdom vzniká právo účastníkom na prieskum zákonnosti samotného rozhodnutia (meritórne námietky).

64. Predovšetkým Najvyšší súd zdôrazňuje, že žalovaným môže byť v zmysle procesného ustanovenia § 250 ods. 4 v spojení s § 246 ods. 1 O.s.p. iba konkrétne označený orgán verejnej správy, proti ktorému rozhodnutiu návrh jednotlivca smeruje. Rozsah orgánov verejnej správy zákonodarca načrtol prostredníctvom ustanovenia § 246 ods. 2 O.s.p.

V prejednávanej veci je nepochybné, že krajský súd tak v rozsudku zo dňa 19. septembra 2012, ako aj v uznesení zo dňa 19. septembra 2012, resp. v opravnom uznesení zo dňa 16. novembra 2012 popri žalovanom (pôvodne Krajský lesný úrad v Nitre) označil za ďalších žalovaných aj osoby číselne uvedené 2/ až 58/, hoci tieto nesplňajú definíciu orgánu verejnej správy. Najvyšší súd, hoci ide o vadu v súdnom prieskume už raz spomenutú (viď body č. 28 a 29), túto vadu nevyhodnotil ako vadu s dopadom na zákonnosť napadnutého rozsudku a napadnutý rozsudok preskúmal v jeho merite. Aby však nedošlo k pokračovaniu tejto vady, bol nútený v záhlaví rozsudku označiť žalovaného 1/ ako jediného žalovaného a žalovaných 2/ až 58/ v zmysle § 250 ods. 6 O.s.p. ako zúčastnené osoby 1/ až 57/ na základe identifikačných údajov mu dostupných z napadnutého rozsudku krajského súdu a takto potom ich označovať v svojej časti odôvodnenia. Niektorých zástupcov potom Najvyšší súd chápe ako osoby určené na doručovanie listín súdom.

Podľa § 250 ods. 6 O.s.p. účastníkom konania o žalobe prokurátora je prokurátor, účastníci správneho konania a správny orgán podľa odseku 4.

Podľa § 250 ods. 4 O.s.p. pri rozhodnutí správneho orgánu vydaného v správnom konaní je žalovaným správny orgán, ktorý rozhodol v poslednom stupni.

1) K nepreskúmateľnosti rozhodnutia:

65. Najvyšší súd sa na prvom mieste zaoberal námietkami spoločného zástupcu zúčastnených osôb 1/ až 57/ týkajúcimi sa nepreskúmateľnosti napadnutého rozhodnutia žalovaného.

Spoločný zástupca napáda argumentáciu krajského súdu o nepreskúmateľnosti v tom, že krajský súd nesprávne cituje zmenenej časti výroku napadnutého rozhodnutia. Takisto spoločný zástupca zdôrazňuje, že žalovaný nielen v zmysle § 47 ods. 2, ale aj prostredníctvom ustanovenia § 59 ods. 2 Správneho poriadku konal a rozhodol.

66. Najvyšší súd prostredníctvom svojej doterajšej rozhodovacej činnosti k námietke o nepreskúmateľnosti rozhodnutia správneho orgánu pre nedostatok dôvodov uvádza, že o takú nezrozumiteľnosť ide napríklad, ak z napadnutého rozhodnutia jednoznačne nevyplýva, podľa ktorých ustanovení a ktorých právnych predpisov bola v medziach dôvodov správneho odvolania posudzovaná správnosť rozhodnutia prvostupňového správneho orgánu.

67. Napríklad prostredníctvom rozsudku sp. zn. 1 SŽso/23/2010 Najvyšší súd k problematike nezrozumiteľnosti rozhodnutia správneho orgánu pre nedostatok dôvodov uvádza:

„Za nedostatok dôvodov, ktoré by inak mali byť riadne objasnené v odôvodnení rozhodnutia správneho orgánu, nie je možné považovať čiastkové nedostatky odôvodnenia rozhodnutia správneho orgánu, ale iba taký nedostatok dôvodov, ktoré majú skutkovo a právne objasniť právne názory vedúce konajúci správny orgán k prijatiu výrokovej časti rozhodnutia, tzn. že

- ide teda o také vady skutkových zistení a na to nadväzujúcej aplikácie príslušnej právnej normy, ktoré sú neodmysliteľným základom pre rozhodnutie samotné, a že

- existuje stav „absencie“, ktorý nutne vedie k nepochopeniu rozhodovacích dôvodov.“

68. Svojou doterajšou judikatúrou vrátane hore citovaného rozsudku tak Najvyšší súd Slovenskej republiky ponúkol pre správne orgány nasledujúci dvojkriteriálny test riadneho odôvodnenia rozhodnutia:

1. kritérium: poznanie, či sa počas rozhodovania o žiadosti (podania) vyhol takým vadám skutkových zistení spojených s výberom právnej normy (tzn. právneho ustanovenia), ktoré vady by bránili účastníkovi na základe logických metód pochopiť záver vyslovený vo výroku rozhodnutia (nezrozumiteľnosť vo forme relatívneho nedostatku dôvodov), a ďalej

2. kritérium: poznanie, že v odôvodnení sa nenachádzajú žiadne relevantné dôvody (tzn. neprezentovanie logických súdov nadobudnutých správnych orgánom riadnym vyhodnotením podkladov rozhodnutia získaných v úplnom rozsahu a korešpondujúce s predpokladmi právnej normy, o ktorej vhodnosti aplikácie na zistený skutkový stav neexistujú pochybnosti), ktoré by umožnili pochopiť záver vyslovený vo výroku rozhodnutia (nezrozumiteľnosť vo forme absolútneho nedostatku dôvodov).

69. Takisto k zrušovaciemu dôvodu nepreskúmateľnosti rozhodnutia pre nezrozumiteľnosť Najvyšší súd s poukazom na svoju doterajšiu judikatúru uvádza, že rozhodnutie správneho orgánu je nepreskúmateľné napríklad, ak je rozhodnutie vnútorne rozporné, resp. výrok rozhodnutia je v rozpore so svojím odôvodnením, ak z výroku rozhodnutia nie je možné zistiť, ako bolo rozhodnuté (t.j. či rozhodnutie bolo potvrdené, zrušené, zmenené čiastočne alebo celkom), alebo kedy sa stráca hranica medzi výrokom a jeho odôvodnením, poprípade nemožnosť zistiť okruh účastníkov ako aj to, kto bol napadnutým rozhodnutím viazaný.

Rovnako za nezrozumiteľné je možné označiť to rozhodnutie, v ktorom nie je jasné, akými úvahami sa správny orgán riadil pri aplikácii zásady voľného hodnotenia dôkazov alebo vytváraní záverov o spoľahlivosti a riadnosti zisteného skutkového stavu, prečo vyhodnotil žalobné námietky ako špatné či nedostatočné, prečo nepovažoval za dôvodnú právnu argumentáciu žalobcu alebo prečo podriadil zistený skutkový stav k zvoleným právnym ustanoveniam. Za rovnaký dôvod nepreskúmateľnosti napadnutého rozhodnutia Najvyšší súd označuje aj situáciu, keď sa správny orgán nezaobrá s niektorým z odvolacích dôvodov účastníka, alebo ak rozhodnutie sa odvoláva na súdnu judikatúru vyslovenú odlišnej veci bez toho, aby bližšie ozrejmilo, v čom je prejednávaná vec zhodná.

70. Najmä prostredníctvom rozsudku sp. zn. 1 So/118/2010 Najvyšší súd k problematike nepreskúmateľnosti pre nezrozumiteľnosť rozhodnutia deklaroval:

„... aby skutkové zistenia vyplývajúce z podkladov rozhodnutia vyslovil [urobil zrozumiteľné] namiesto správneho orgánu, a následne vyslovil svoju právnu subsumáciu týchto podkladov rozhodnutia, ktoré v napadnutom rozhodnutí správneho orgánu absentovali. Takýto postup je nežiaducim suplovaním výkonnej moci a je v rozpore so zásadou kasačného princípu (§ 250i ods. 1 O.s.p), ktorý dominuje v správnom súdnictve.“

71. Nezrozumiteľnosť (resp. inak označovaná ako zmätočnosť) je ďalšou zásadnou vadou pre súdny prieskum napadnutého rozhodnutia správneho orgánu, lebo je zapríčinená nedostatkom dôvodov avšak nezrozumiteľných vzhľadom k prijatému výroku. Tým vlastne nezrozumiteľné rozhodnutie vytvára na jednej strane dojem kvantitatívne na dôvody bohatého rozhodnutia, ale na druhej strane absentujú najmä skutkové dôvody, ktoré by inak mali byť riadne objasnené v odôvodnení rozhodnutia samotného. Inak povedané, aj tu je nedostatok dôvodov odôvodnenia, ktorý sa však vizuálne nedá zistiť, ale ktorý sa dá objaviť logickými metódami poznania. Potom do skupiny absentujúcich skutkových dôvodov, pre nedostatok ktorých je nutné rozhodnutie správneho orgánu zrušiť pre nezrozumiteľnosť, sú také skutkové zistenia, ktoré vytvárajú rozhodovacie dôvody, tzn. typicky vtedy, keď správny orgán vyvodí rozhodovacie dôvody alebo ich mal oprieť o skutočnosti v správnom konaní zisťované, poprípade zistené v súlade s logickými zásadami, alebo tam, kde je zřejmé, že boli dôkazy na ich vytvorenie vykonané (bližšie napríklad rozsudok Najvyššieho súdu sp. zn. 1 Sžr/24/2011).

Následne pri absencii hore uvedených skutkových dôvodov všetky zvyšné quasi „skutkové“ dôvody uvedené v odôvodnení rozhodnutia sa musia zákonite vyhodnotiť opačne, tzn. že ide o dôvody, ktoré sú opreté o skutočnosti v správnom konaní nezisťované, poprípade zistené v rozpore s logickými zásadami (najmä výkladu a hodnotenia podkladov rozhodnutia alebo právnej normy), alebo tam, kde sú pochybnosti o tom, či boli vôbec nejaké dôkazy na ich vytvorenie vykonané, a tým sú nezrozumiteľné.

72. Z uvedeného vyplýva, že vyššie opísané vady v napadnutom rozhodnutí absentujú, a to na základe konkrétne uvedenej argumentácie.

2) K vadám výroku:

73. Najvyšší súd z pripojeného administratívneho spisu zistil, že predmetom posudzovaných rozhodnutí správnych orgánov je v zmysle rozhodnutia vydaného Obvodným lesným úradom pod č. j. 2008/00089 dňa 10.07.2008 schválenie v súlade s § 16 ods. 1 zák. č. 23/1962 Zb. zmluvy o nájme výkonu práva poľovníctva v Poľovnom revíri Tribeč, ktorý bol uznaný rozhodnutím Lesného úradu Topolčany č. LÚ 5/1996-25 z 12.07.1996 (potvrdené Ministerstvom pôdohospodárstva Slovenskej republiky dňa 14.02.1997). Táto zmluva bola uzatvorená 25.02.2008 na obdobie 10 rokov, pôvodne od 01.01.2008 do 31.12.2017 medzi vlastníkmi poľovných pozemkov ako prenajímateľmi (vymenovaní v tabuľkovej časti rozhodnutia) a Poľovníckym združením Mesiac Kameň.

74. Žalobca vytýka žalovanému (viď bod č. 13) nepresnosť, nezrozumiteľnosť a nepreskúmateľnosť výroku prvostupňového rozhodnutia o schválení zmlúv o nájme výkonu práva poľovníctva, čo do presnej špecifikácie (počtu) zmlúv.

Na jednej strane musí Najvyšší súd uznať (a z tohto hľadiska sa krajský súd nedostatočne oboznámil s pripojeným administratívnym spisom), že žalobca má pravdu v tom, že v priloženom administratívnom spise sa nachádza veľký počet zmlúv, avšak tieto sú druhovo totožné, t.j. odlišujú sa iba identifikáciou osoby prenajímateľa a s ním spojenej výmery, ako aj identifikáciou (viď príloha č. 1 zmluvy) prenajatých poľovných pozemkov a s tým súvisiacej aj výšky dohodnutého ročného nájomného.

75. Základnou smernicou nielen pre štrukturálne, ale aj celkové vytváranie rozhodnutia správneho orgánu je najmä ustanovenie § 47 Správneho poriadku.

Je nepochybné, že výroková časť rozhodnutie musí byť správnym orgánom sformulovaná jasne a nesmie obsahovať prekážky pre svoju nevykonateľnosť, t.j. že musí vyhovovať požiadavkám na určitosť, zrozumiteľnosť a vnútornú bezrozpornosť, ako aj na súlad s odôvodnením.

Podľa § 47 ods. 1 Správneho poriadku rozhodnutie musí obsahovať výrok, odôvodnenie a poučenie o odvolaní (rozklade). Odôvodnenie nie je potrebné, ak sa všetkým účastníkom konania vyhovuje v plnom rozsahu.

Podľa § 47 ods. 2 Správneho poriadku výrok obsahuje rozhodnutie vo veci s uvedením ustanovenia právneho predpisu, podľa ktorého sa rozhodlo, prípadne aj rozhodnutie o povinnosti nahradiť trovy konania. Pokiaľ sa v rozhodnutí ukladá účastníkovi konania povinnosť na plnenie, správny orgán určí pre ňu lehotu; lehota nesmie byť kratšia, než ustanovuje osobitný zákon.

Podľa § 47 ods. 3 Správneho poriadku v odôvodnení rozhodnutia správny orgán uvedie, ktoré skutočnosti boli podkladom na rozhodnutie, akými úvahami bol vedený pri hodnotení dôkazov, ako použil správnu úvahu pri použití právnych predpisov, na základe ktorých rozhodoval, a ako sa vyrovnal s návrhmi a námietkami účastníkov konania a s ich vyjadreniami k podkladom rozhodnutia.

76. Je preto pre Najvyšší súd celkom akceptovateľný tak prístup prvostupňového orgánu, ktorý vo výrokovej časti zdôraznil druhovú jednotnosť vyhotovených zmlúv a využil slovný opis vo forme jednotného čísla, t.j. „schvaľuje zmluvu“, a takisto je prípustný názor odvolacieho správneho orgánu, ktorý sa rozhodol položiť dôraz na slovné spojenie „schvaľuje zmluvy“, a tým zdôraznil mnohopočetnosť uvedenej druhovej zmluvy. Toto nakoniec žalovaný v odôvodnení napadnutého rozhodnutia vyjadril slovami:

„zistil, že sa nejedná o schválenie jednej zmluvy, ako uviedol vo výrokovej časti prvostupňový správny orgán, ale ide o schválenie väčšieho počtu zmlúv“

77. V obidvoch prípadoch je však zmluva, resp. sú zmluvy nezameniteľne identifikované správnymi orgánmi svojim názvom, ako aj dobou trvania, a zmena vykonaná žalovaným nezakladá nejasnosť formulácie výroku, ako sa mylne domnieva žalobca a ako následne potvrdil krajský súd. Preto je možné schvaľujúce rozhodnutie priradiť k dotknutým zmluvám bez existencie pochybností a tým napadnuté rozhodnutie splňa požiadavky na určitosť, zrozumiteľnosť a vnútornú bezrozpornosť vrchnostenskej

vôle vyjadrenej správnym orgánom, ako aj na súlad s odôvodnením, a v konečnom dôsledku je vykonateľné.

78. V žiadnom prípade sa však Najvyšší súd nemôže stotožniť so záverom krajského súdu, že v administratívnom spise sa nachádza jedine zmluva č. 1656/30/08 uzavretá medzi LESY Slovenskej republiky, štátny podnik a Poľovníckym združením Mesiac Kameň.

Najvyšší súd pri oboznamovaní sa s obsahom pripojeného administratívneho spisu zistil, že v dvoch umeloohmotných obaloch sa nachádza veľké množstvo uzatvorených zmlúv, ktorých počet by mal zodpovedať počtu prenajímateľov. Preto túto žalobnú námietku v súlade s odvolaním spoločného zástupcu nemohol označiť ako dôvodnú.

2) K nedostatku dôvodov:

79. Ďalej žalobca brojil proti nedostatočnosti odôvodnenia napadnutého rozhodnutia, t.j. že nezohľadňuje požiadavky vyslovené v ustanovení § 47 ods. 3 Správneho poriadku. Predovšetkým žalobca argumentuje, že žalovaný neobjasnil podstatný zásah (t.j. zmenu) do výmery poľovných pozemkov pri nekonkretizovaných vlastníkoch zastúpených subjektom LESY Slovenskej republiky, štátny podnik, resp. subjektom Slovenský pozemkový fond.

80. Najvyšší súd vzhľadom z textu odôvodnenia napadnutého rozhodnutia zdôrazňuje, že žalovaný k námietke subjektu Urbárske a lesné spoločenstvo, pozemkové spoločenstvo Klátova Nová Ves - Sádok týkajúcej sa nesprávnych výmer lesných pozemkov zistil, že výmera pozemku uvedeného subjektu je v napadnutom prvostupňovom rozhodnutí uvedená nesprávne a na základe predložených dokladov túto vo výrokovej časti napadnutého rozhodnutia opravil, a to na hodnotu 49,2989 ha pre k.ú. T. L. E.. Pri nekonkretizovaných vlastníkoch v zastúpení LESY Slovenskej republiky, štátny podnik a pri Slovenskom pozemkovom fonde žalovaný uviedol nasledujúce údaje:

LESY 119,4387 121,4806 13,1725 11,2953 0,5122 6,4804 176,2931

k.ú. T. D. G. T. L. D. I. E. T. L. E.

SPF 67,1206 43,7157 25,5900 18,2336 - 13,5261 1,5546

k.ú. I. E. T. L. E. T. G. T. D. L. D.

81. Ďalej žalovaný uviedol, že pokiaľ zistil nepresné výmery a s tým súvisiace aj nesprávnu výšku nájomného u niektorých vlastníkov, pristúpil k oprave nesprávnych výmer a výšky nájomného u dotknutých vlastníkov.

82. V súvislosti s uvedeným však Najvyšší súd musí zdôrazniť v spojení so svojou doterajšou judikatúrou, že na žalobcu zákonodarca prostredníctvom ustanovenia § 250j ods. 1 v spojení s § 249 ods. 2 O.s.p. svoje žalobné dôvody sformulovať jasne, aby správny súd mohol v medziach dôvodov ozrejmujúcich, v čom vidí žalobca nezákonnosť rozhodnutia a postupu správneho orgánu.

Správny súd nemôže preveriť spochybnenú zákonnosť rozhodnutia, resp. postup predchádzajúci jeho vydaniu iba na základe všeobecne sformulovanej deklarácie o nesprávnosti výmer poľovných pozemkov pri nekonkretizovaných vlastníkoch v zastúpení LESY Slovenskej republiky, štátny podnik a pri Slovenskom pozemkovom fonde. Žalobca však pri údajoch o výmerách a lesných pozemkov hore uvedených v tabuľke neuviedol ani konkrétne nesprávnosti zapísaných výmer čo do rozsahu ani čo do právneho titulu.

83. Tiež Najvyšší súd poukazuje na aktívnu legitimáciu žalobcu, ktorý môže zasiahnuť do súkromnej sféry jednotlivcov, t.j. do subjektívnych práv jednotlivcov, ktorí tieto nadobudli v dobrej viere, iba na právnom základe. Tomu zodpovedá ústavou vymedzený rozsah súdnej ochrany v čl. 46 a nasl. Ústavy Slovenskej republiky vo vzťahu k subjektívnym právam jednotlivcom (viď čl. 1 ods. 2 v spojení s čl. 149 ústavy).

Potom je logicky očakávané, že žalobou tvrdený zásah žalovaného do výmery poľovných pozemkov pri nekonkretizovaných vlastníkoch zastúpených š.p. LESY Slovenskej republiky, štátny podnik a pri Slovenskom pozemkovom fonde budú namietat', resp. argumentáciu obsiahnutú v žalobe podporovať

práve uvedené subjekty. Toto sa však v prejednávanej veci nestalo a naopak obidve zúčastnené osoby nepodporovali argumenty žalobcu.

Podľa § 249 ods. 3 O.s.p. prokurátor pri podaní návrhu podľa § 35 ods. 1 písm. b) dbá o to, aby práva nadobudnuté v dobrej viere boli čo najmenej dotknuté.

Podľa čl. 149 Ústavy Slovenskej republiky prokuratúra Slovenskej republiky chráni práva a zákonom chránené záujmy fyzických a právnických osôb a štátu.

84. Odhliadnuc od uvedenej argumentácie, Najvyšší súd ďalej poukazuje na tú časť odôvodnenia napadnutého rozhodnutia, kde žalovaný prostredníctvom svojej tabuľkovej časti výroku nahrádza pôvodné „Výmery jednotlivých vlastníkov v poľovnom revíri Tribeč“ novou tabuľkou a toto rovnako vykonáva aj v tabuľke označenej ako „Pre jednotlivé subjekty nasledovne:“

Najvyšší súd uvedené odôvodnenie vyhodnotil v zmysle kritérií obsiahnutých v konštantnej judikatúre Európskeho súdu pre ľudské práva (najmä rozsudok vo veci *García Ruiz v. Španielsko*) ako primerané okolnostiam, o ktorých sa rozhodovalo.

Preto ani túto námietku žalobcu nevyhodnotil ako relevantnú na zrušenie napadnutého rozhodnutia.

3) K dodržaniu zákonnej lehoty 10 rokov:

85. Najvyšší súd akceptuje, že v zmysle ustanovenia § 16 ods. 1 zák. č. 23/1962 Zb. zákonodarca na zmluvu o postúpení výkonu práva poľovníctva kladie požiadavku písomnej formy s časom trvania obmedzeného na 10 rokov. Na nadobudnutie platnosti zmluvy nepostačuje prejavenie súhlasu zmluvnými stranami, ale jej platnosť je podmienená schvaľovacím aktom správneho orgánu.

Je celkom logické, že správny orgán sa zmluvy musia predložiť v ustálenej forme, t.j. podpísané zmluvnými stranami na znak akceptovania jej obsahu.

Podľa § 16 ods. 1 zák. č. 23/1962 Zb. zmluva o postúpení výkonu práva poľovníctva musí sa uzavrieť písomne na čas 10 rokov. Pre platnosť tejto zmluvy, jej zmenu alebo predĺženie treba schválenie okresného národného výboru.

86. Mechanizmus vnesenia časového obmedzenia zmluvy na 10 rokov je rôzny. Alebo zmluvné strany toto časové obmedzenie stanovujú konkrétnym dátumom začiatku a ukončenia plynutia 10 ročnej lehoty, alebo začiatok plynutia 10 ročnej lehoty podmienia schválením zmluvy správnym orgánom.

87. V prejednávanej veci všetky zmluvné strany (t.j. prenajímatelia na strane jednej a Poľovnícke združenie Mesiac kameň ako nájomca na strane druhej) zvolili prv menovaný postup, t.j. desaťročná zákonná lehota bola vymedzená od 01.02.2008 do 31.01.2018. Je nepochybné, že hoci si týmto mechanizmom vnesenia časového obmedzenia zmluvy skrátili 10 ročnú lehotu postúpenia výkonu práva poľovníctva, napriek tejto skutočnosti nevybočili pri uzatváraní zmluvy z ústavného rámca čl. 2 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky, podľa ktorého každý môže konať, čo nie je zákonom zakázané, a nikoho nemožno nútiť, aby konal niečo, čo zákon neukladá.

88. Ako už bolo vyššie odvolacím súdom zdôraznené, zákonodarcom ustanovená 10 ročná lehota na výkon práva je maximálna, aj iba súkromnou záležitosťou zmluvných strán, či o postúpení práva poľovníctva sa ďalších 10 rokov dohodnú.

4) K primeranosti dohodnutých podmienok:

89. Na tomto mieste sa Najvyšší súd stotožňuje so záverom krajského súdu, ktorý s poukazom na ustanovenie § 14 ods. 2 zák. č. 23/1962 Zb. vyzdvihol tú vlastnosť tohto schvaľovacieho konania, že zmluvne dohodnuté podmienky nepochybne podliehajú všeobecnej voľnosti zmluvných strán a pokiaľ nie sú konkrétne v rozpore s príslušným ustanovením zákona, samotné tvrdenie tejto skutočnosti bez jej preukázania nemožno považovať za dôvodné.

Na základe uvedených záverov Najvyšší súd prisvedčil odvolacej argumentácii spoločného zástupcu a nestotožnil sa s právnymi názormi Krajského súdu, ktorý, ako správne konštatoval spoločný zástupca, sa od právnych názorov vyslovených krajským súdom v pôvodne zrušenom rozsudku značne odklonil.

90. Pri vyhodnotení jedinej námietky podanej vedľajším účastníkom na zrušenie napadnutého rozsudku krajského súdu sa Najvyšší súd stotožnil s argumentáciou žalobcu (viď bod č. 53), ako aj spoločného zástupcu (viď bod č. 56) a ako presahujúcu rámec súdneho prieskumu napadnutého rozhodnutia, t.j. rozhodnutia odvolacieho orgánu vydaného v 2. stupni toto odvolanie vyhodnotil ako nedôvodné.

IVa.

K opravnému uzneseniu

91. K opravnému uzneseniu krajského súdu zo 16. novembra 2012 č. k. 15S/24/2009-276, ktorým uvedený súd opravil výrok uznesenia č. k. 158/24/2009-250 zo dňa 19.09.2012 tak, že správne znie: „Súd odkladá vykonateľnosť rozhodnutia žalovaného v 1. rade č. 2008/00177-2 zo dňa 15.12.2008 do právoplatného rozhodnutia súdu vo veci samej.

Najvyšší súd konštatuje v súlade s časťou IIIb., že boli podané odvolania tak vedľajšieho účastníka (viď bod č. 57), ako aj spoločného zástupcu (viď bod č. 58).

92. Súčasný právny stav je taký, že po doručení napadnutého rozhodnutia správnym orgánom účastníkom správneho konania jeho právoplatnosťou nastali účinky vyslovené vo výrokovej časti rozhodnutia.

Uvedenú skutočnosť žalovaný deklaroval vyznačením odtlačku doložky právoplatnosti na titulnej strane napadnutého rozhodnutia s dátumom právoplatnosti 30.12.2008.

93. Nakoľko správne súdnictvo je založené na princípe súdneho prieskumu právoplatných rozhodnutí správnych orgánov, potom pokiaľ tomuto rozhodnutiu vo výkone nebráni zákonná prekážka, môže byť aj počas konania podľa Piatej časti Občianskeho súdneho poriadku vykonané, t.j. jeho požadované účinky ako dôsledky rozhodovania nastanú.

Nakoľko však krajský súd vyhovel žiadosti podanej Združením bývalých urbárikov, pozemkové spoločenstvo, a uznesením zo dňa 19. septembra 2012 odložil vykonateľnosť napadnutého rozhodnutia, potom odklad vykonateľnosti v praxi nastal. Nič na tejto skutočnosti nezmení to, že proti opravnému uzneseniu k tomuto súdnemu rozhodnutiu bolo podané odvolanie, nakoľko krajský súd nevyužil odložiť vykonateľnosť opravného rozhodnutia súdu v zmysle § 164 v spojení s § 167 ods. 2 a § 246c ods. 1 O.s.p.

Podľa § 250c ods. 1 O.s.p. žaloba nemá odkladný účinok na vykonateľnosť rozhodnutia správneho orgánu, pokiaľ osobitný zákon neustanovuje niečo iné. Na žiadosť účastníka môže predseda senátu uznesením vykonateľnosť rozhodnutia odložiť, ak by okamžitým výkonom napadnutého rozhodnutia hrozila závažná ujma. Ak predseda senátu nevyhoví žiadosti, upovedomí o tom účastníka.

94. V tejto súvislosti však Najvyšší súd musí zdôrazniť tú skutočnosť, že doručením rozsudku Najvyššieho súdu účastníkom súdneho prieskumu nastáva okamih právoplatnosti tohto rozsudku, a súčasne uvedený okamih je právnou skutočnosťou, ktorá obnovuje v zmysle hore uvedeného textu uznesenia o povolení odkladu v znení opravného uznesenia vykonateľnosť napadnutého rozhodnutia, ktoré ponechal Najvyšší súd v platnosti.

Potom so zásadou hospodárnosti súdneho konania (§ 6 O.s.p.) je neefektívne, aby odvolací súd osobitne rozhodoval o zákonnosti opravného uznesenia, keď toto rovnako, ako aj uznesenie o povolení odkladu vykonateľnosti zanikne doručením rozsudku odvolacieho súdu účastníkom aj bez toho, aby tento účinok Najvyšší súd osobitne vo výroku zakotvil.

V.

95. Odvolací súd vzhľadom na námietky uplatnené žalobcom uvádza, že napadnuté rozhodnutie žalovaného má všetky formálne i obsahové náležitosti rozhodnutia v zmysle § 47 Správneho poriadku. Uvedené rozhodnutie správneho orgánu vychádza z dostatočne zisteného skutkového stavu, ktoré je logicky vyhodnotené a riadne právne posúdené.

Počas konania nebolo účastníkmi naznačené ani odvolací súd nedospel k záveru, že by sa vyskytli

prekážky pre konanie z dôvodov neústavnosti alebo potreby výkladu komunitárneho práva aplikovaných právnych predpisov a súvisiacich právnych aktov orgánov Európskej únie, pre ktoré je potrebné konanie prerušiť.

96. Na základe zisteného skutkového stavu, uvedených právnych skutočností, po vyhodnotení námietok žalobcu a stanoviska žalovaného, ako aj s prihliadnutím na závery obsiahnuté v svojich predchádzajúcich rozhodnutiach, najmä už v citovaných rozhodnutiach Najvyššieho súdu sp. zn. 5 SŽi/1/2009, 1 Sžso/23/2010, 1 So/118/2010, 1 Sžr/24/2011, pri ktorých Najvyšší súd nezistil žiaden relevantný dôvod, aby sa od nich odchýlil (napríklad zásadná zmena právneho prostredia, zistenie odlišného skutkového stavu alebo prijatie protichodného zjednocovacieho stanoviska), rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku rozsudku.

97. Najvyšší súd Slovenskej republiky v súlade so zásadou hospodárnosti súdneho konania, ako aj so svojou dlhodobou ustálenou praxou neuviedol vo výroku zrušujúceho rozsudku zákonné ustanovenie, podľa ktorého bolo rozhodnutie správneho orgánu zrušené (§ 250j ods. 4 prvá veta O.s.p.), nakoľko dôvodom podania tejto informácie súdom je v zmysle § 250j ods. 4 veta druhá O.s.p. poskytnúť podklady pre posúdenie prípustnosti možného odvolania proti rozsudku súdu. Nakoľko proti rozhodnutiam Najvyššieho súdu vydaným v správnom súdnictve sú nielen generálne (§ 246c ods. 1 O.s.p.), ale aj špeciálne (§ 250ja ods. 6 O.s.p.) opravné prostriedky neprípustné s výnimkou prípadu úplnej jurisdikcie zakotvenej v ustanovení § 250ja ods. 5 O.s.p., a táto situácia v prejednávanej veci nenastala, potom nie je možné ust. § 250j ods. 4 O.s.p. na výrok rozhodnutia Najvyššieho súdu aplikovať.

98. O trovách odvolacieho súdneho konania rozhodol Najvyšší súd podľa § 224 ods. 1 v spojitosti s § 250k ods. 1 a § 246c ods. 1 O.s.p., podľa ktorého iba úspešný žalobca má právo na úplnú náhradu trov tohto konania. Podmienkou pre priznanie náhrady trov právneho zastúpenia je ich doloženie do spisu počas konania alebo dovyčíslenie v 3 - dňovej lehote po vyhlásení rozsudku.

Obdobné platí aj pre vedľajšieho účastníka.

Podľa § 151 ods. 1 O.s.p. o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Účastník, ktorému sa prisudzuje náhrada trov konania, je povinný trovy konania vyčísliť najneskôr do troch pracovných dní od vyhlásenia tohto rozhodnutia.

Podľa § 151 ods. 2 O.s.p. platí, že ak účastník v lehote podľa odseku 1 trovy nevyčísli, súd mu prizná náhradu trov konania vyplývajúcich zo spisu ku dňu vyhlásenia rozhodnutia s výnimkou trov právneho zastúpenia; ak takému účastníkovi okrem trov právneho zastúpenia iné trovy zo spisu nevyplyvajú, súd mu náhradu trov konania neprizná a v takom prípade súd nie je viazaný rozhodnutím o prisúdení náhrady trov konania tomuto účastníkovi v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

99. V súlade so svojou ustálenou judikatúrou Najvyšší súd priznáva právo na náhradu trov konania aj zúčastneným osobám, ktorých argumentácia podporovala konečný výrok rozsudku.

Nakoľko však spoločný zástupca a ani právny zástupca zúčastnenej osoby 3/ v horeuvedenej zákonnej lehote nevyčísliili požadovanú výšku náhrady trov a navyše spoločný zástupca na čl. 300 navrhol, aby sa žiadnemu účastníkovi konania náhrada trov konania nepriznala, preto Najvyšší súd zúčastneným osobám náhradu trov konania nepriznal.

100. Najvyšší súd v prejednávanej veci v súlade s ust. § 250ja ods. 2 O.s.p. rozhodol bez pojednávania, lebo nezistil, že by týmto postupom bol porušený verejný záujem (vo veci prebehlo na prvom stupni súdne pojednávanie, pričom účastníkom bola daná možnosť sa ho zúčastniť), nešlo o vec v zmysle § 250i ods. 2 O.s.p. (úprava vzťahov súvisiacich s výkonom práva poľovníctva je spojená s verejnoprávnymi vzťahmi), v konaní nebolo potrebné v súlade s ust. § 250i ods. 1 O.s.p. vykonať dokazovanie a z iných dôvodov nevznikla potreba pojednávania nariadiť.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný opravný prostriedok (§ 246c ods. 1 O.s.p.).